

«Άχρηστος εγώ;» Το γράμμα ενός μαθητή της έκτης δημοτικού που πρέπει όλοι να διαβάσουμε Του Β.Κ.

/ [Γενικά](#)

Διαβάζοντας το παρακάτω γράμμα είναι σοκαριστικό το γεγονός πως ένα παιδί καταφέρνει με απλά λόγια και σκέψεις να μας ταρακουνήσει.

Ξημέρωσε. Νυστάζω. Δεν χόρτασα ύπνο. Ακούω τη φωνή της μαμάς. Τι θα κάνω τώρα; Θέλει να με βάλει να ξαναγράψω αυτή τη ρημάδα την ορθογραφία. Αφού όσες φορές και να τη γράψω, πάλι λάθη θα κάνω. Είμαι ένας μπουμπούνας. Το 'πε κι ο μπαμπάς. Τίποτα δεν θα καταφέρω. Πάλι μαλώσανε χθες. Η μαμά τού είπε να είναι πιο προσεκτικός κι εκείνος είπε πως αυτή φταίει για όλα. Ολο μαλώνουν τελευταία. Δεν θέλω να μαλώνουν και για μένα.

Αμάν κι αυτή η μαμά! Πού τη βρίσκει τέτοια όρεξη πρωί πρωί; Κάθε μέρα με βασανίζει. Χθες της είπα ότι δεν την αγαπάω. Δεν είναι αλήθεια. Την αγαπάω, αλλά ήθελα να την πονέσω. Ξέρω ότι αυτό τη θυμώνει.

Και όταν το ακούει βάζει τα κλάματα και αρχίζει να λέει πως για το καλό μου τα κάνει, όλο τρέχει για μένα και τίποτα δεν κάνει για τον εαυτό της και πάλι μαλώνουν με τον μπαμπά γιατί της λέει ότι κάνει τόση πολλή προσπάθεια και μια τρύπα στο νερό κάνει.

Προχθές με πήγαν σε ένα μέρος που έγραφε: παιδιά με μαθησιακές δυσκολίες. Καλά ήταν. Μου έδωσαν και καραμέλες και με έβαλαν να γράψω κάτι πράγματα. Μετά η μαμά και ο μπαμπάς μίλησαν με μια κυρία. Όταν φύγαμε, ο μπαμπάς ξεφύσαγε και δεν μιλούσε. Πρέπει να έχω κάτι πολύ σοβαρό.

Ομως εγώ νιώθω καλά. Ούτε πυρετό έχω, ούτε η κοιλιά μου πονάει. Μόνο που κάνω πολλά λάθη στην ορθογραφία. Και τα γράμματά μου είναι... στραβούτσικα. Βαρέθηκα να μου γράφει η κυρία «καλύτερα γράμματα». Και δεν μου αρέσει καθόλου να με λένε μπουμπούνα και άχρηστο. Μήπως έχουν δίκιο; Αλλά πάλι, μπορεί ένας άχρηστος να ζωγραφίζει ωραία όπως εγώ; Μου φαίνεται, οι μεγάλοι είναι πιο άχρηστοι.

Ο Β.Κ. είναι μαθητής της ΣΤ Δημοτικού

Πηγή: [Enallaktikos](#) από την [Ελευθεροτυπία](#)